

Oldřich Hauptman (1920–1993)

Narodil se v Modřicích 29. února 1920. Otec byl sedlářem v místním cukrovaru a činným pracovníkem Sokola, ochotnický se zajímal o divadlo. Oldřich se vyučil kuchařem v hotelu Zlatá husa v Praze a pak přijal místo číšníka v Mitropě, což byla firma vlastníci na evropských železnicích jídelní vozy. V roce 1938 se při mobilizaci vrátil domů. V březnu 1939 je už ilegálně na cestě do Francie přes Slovensko a Maďarsko. V Maďarsku je chycen policií, ale podařilo se mu uniknout a dostat se šťastně do Francie. Zde se přihlásil s ostatními vlastenci do cizinecké legie.

Nejprve působil v Africe. Z Maroka a Alžíru se při přesunu dostal zpět do Francie k moři. Byl raněn a upadl do zajetí. Po uzdravení uprchl ze zajateckého tábora, přes Německo a Děčín se dostal domů. Přes den se skrýval v Brně, v noci Modřicích. Pak odjel do Rakouska, kde byl v roce 1943 zatčen a uvězněn v lágru Ludwigsburgu. Krátce nato byl nad ním vynesena rozsudek a převezen do těžkého žaláře v Polsku. Odtud se čtyřikrát pokusil uprchnout. Po čtvrtém nezdařeném útěku musel nosit na nohou řetězy. Při pracovních povinnostech mu jeho zaměstnavatelka – hraběnka dopomohla k útěku do již osvobozené části Polska. V Sovětském svazu se dostal do tvořícího se československého vojenského sboru a zpět do vlasti se dostal přes Duklu. Mnohokrát prošel peklem bojů a prožil otřesné chvíle. Byl celkem sedmkrát raněn.

Po osvobození vydalo Ministerstvo československé armády osvědčení o tom, že byl účastníkem národního odboje. Rok 1948 však všechno změnil. Omítl podepsat prohlášení o loajalitě novému prezidentu Gottwaldovi a byl z řad členů odboje vyloučen. Od roku 1948 do roku 1950 vedl v Modřicích radniční hospodu. Pak mu byl jeho soukromý majetek zabaven. Celá jeho rodina byla v následujících letech perzekuována, jeho děti nemohly studovat, takže ke vzdělání a k dobrému uplatnění se dostaly až později v zahraničí, kam z nevlídného prostředí vlasti všichni odešli. Oldřich Hauptman zemřel 21. února 1993.